

Επίκαιρη Επερώτηση βουλευτών ΣΥΡΙΖΑ με θέμα: Η καταστροφή των εργασιακών σχέσεων και ο κόσμος της εργασιακής επισφάλειας στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα

Προς τους Υπουργούς:

Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης - Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Η εργατική τάξη της χώρας μας, εδώ και 20 χρόνια, βρίσκεται αντιμέτωπη με τη σφοδρότερη επίθεση στα δικαιώματά της και κυρίως στο δικαίωμα για πλήρη, ουσιαστική και ποιοτική εργασία.

Οι εργασιακές σχέσεις βρίσκονται σήμερα κυριολεκτικά στο μάτι του κυκλώνα.

Επίμονη και συστηματική είναι η προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των κρατών μελών της και των Διεθνών καπιταλιστικών Οργανισμών (κυρίως του ΔΝΤ και του ΟΟΣΑ), να προωθήσουν την «απορύθμιση» της αγοράς εργασίας και την πλήρη αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων.

Κομβικό σημείο στην πορεία αυτή, υπήρξε η περίφημη Λευκή Βίβλος του Ντελόρ για την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, που σηματοδότησε τη μεγαλύτερη επίθεση στα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα της εργατικής τάξης στη διάρκεια ενός ολόκληρου αιώνα.

Μέχρι και σήμερα, η Λευκή Βίβλος του κ. Ντελόρ (1-11-1993), αποτελεί το Α και το Ω της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών-μελών, σ' ό,τι αφορά στην απασχόληση. Όλες οι Σύνοδοι Κορυφής, από το 1994 μέχρι σήμερα και με ιδιαίτερη έμφαση αυτή της Λισσαβόνας του έτους 2000 (στρατηγική της Λισσαβόνας), έχουν θέσει ως στόχους και έχουν προωθήσει σε μεγάλο βαθμό:

- **τη μείωση** του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους εργασίας, που αφορά τις εισφορές στην κοινωνική ασφάλιση και συνεπάγεται δραματικές συνέπειες για τα Ασφαλιστικά Ταμεία και τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και των συνταξιούχων.
- **τη γενίκευση** της μερικής απασχόλησης και των ελαστικών μορφών απασχόλησης.
- **την προώθηση** διάφορων άτυπων μορφών απασχόλησης, με εργαζόμενους χωρίς συλλογική έκφραση και με άγνωστα τα βασικά δικαιώματα της εξαρτημένης εργασίας (συλλογικές συμβάσεις, δώρα, άδειες, ασφάλιση, ωράριο κ.λ.π).
- **την προώθηση** της γεωγραφικής και κλαδικής κινητικότητας του εργατικού δυναμικού.

Η ελαστική απασχόληση παίρνει μορφές, που τίθεται πλέον το ερώτημα πότε ένας εργαζόμενος μπορεί να θεωρείται απασχολούμενος. Τα όρια της μερικής απασχόλησης και των άτυπων μορφών, φτάνουν μέχρι και ελάχιστες ώρες την εβδομάδα, αλλά και μέχρι τη μορφή του stand-by ή της απασχόλησης σε κενά (ρεπό), ακόμη και σε απασχόληση χωρίς μισθό και άλλα δικαιώματα, αλλά μόνο με φιλοδώρημα (couriers, pítsa - boys κ.λ.π).

Η μερική και γενικότερα η ελαστική απασχόληση στον ιδιωτικό, αλλά και τον δημόσιο τομέα, οδηγεί σε νέους τύπους εργαζομένων, που τελικά είναι μερικά εργαζόμενοι, μερικά αμειβόμενοι, αλλά και μερικά ασφαλισμένοι, που ίσως δεν πάρουν ποτέ σύνταξη από το ασφαλιστικό σύστημα, όπως το γνωρίσαμε μέχρι σήμερα. **Σ' αυτά τα πλαίσια έχουμε αλληπάλληλους νόμους των κυβερνήσεων και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, που προωθούν αυτές τις πολιτικές,** αν και οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου εμφανίζονται ανικανοποίητοι και απαιτούν ακόμη περισσότερα μέτρα και μεγαλύτερες ταχύτητες στην εφαρμογή των «διαρθρωτικών» πολιτικών.

Συγκεκριμένα γίνεται λόγος για τους ακόλουθους νόμους:

N. 1892/90 (ΝΔ): Διαμόρφωση για πρώτη φορά πλαισίου λειτουργίας της μερικής απασχόλησης και διευθέτησης του χρόνου εργασίας σε τρίμηνη βάση.

N. 2639/98 (ΠΑΣΟΚ): Επέκταση της μερική απασχόλησης σε επιχειρήσεις και οργανισμούς του δημοσίου τομέα, διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου σε εξαμηνιαία και ετήσια βάση, ενώ προωθείται η ίδρυση Ιδιωτικών Γραφείων Συμβούλων Εργασίας για την «εξεύρεση» θέσεων εργασίας σε ημεδαπούς ή αλλοδαπούς.

N. 2874/2000 (ΠΑΣΟΚ): Παροχή δυνατότητας περαιτέρω (μεγαλύτερης) διευθέτησης του χρόνου εργασίας.

N. 2956/2001(ΠΑΣΟΚ): Δημιουργία εταιρειών που ενοικιάζουν εργαζομένους σε άλλες επιχειρήσεις, ενώ παρέχεται η δυνατότητα σε Εταιρείες Προσωρινής Απασχόλησης να προσλαμβάνουν εργαζόμενους μόνο με συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

N. 3385/2005 (ΝΔ): Επαναφορά σε ισχύ πεντάωρης ανά εβδομάδα υπερεργασίας, ενώ νομιμοποιείται η ακραία διευθυντική ευελιξία στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

N. 3429/2005 (ΝΔ Νόμος Αλογοσκούφη): Απορύθμιση εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο και τις ΔΕΚΟ. Ελεύθερες απολύσεις και ανεξέλεγκτες προσλήψεις στις ΔΕΚΟ. Κατάργηση για τους νεοπροσλαμβανόμενους ρυθμίσεων εσωτερικών κανονισμών ή Συλλογικών Συμβάσεων για αποδοχές, άδειες, επιδόματα κλπ. Κρατική επέμβαση στο περιεχόμενο των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων. Αφαίρεση δικαιώματος προσφυγής στον ΟΜΕΔ, όταν ο εργοδότης αρνείται να διαπραγματευθεί.

Στην ίδια κατεύθυνση το ΔΝΤ και ο ΟΟΣΑ, συναγωνίζονται ποιος θα απαιτήσει πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες επιλογές από την εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση. Μόλις πρόσφατα, ο ΟΟΣΑ, σε συνέχεια ανάλογων πρόσφατων υποδείξεων του ΔΝΤ, «συμβουλεύει» τη νέα ελληνική κυβέρνηση να «ξεζουμίσει» ακόμη περισσότερο τους «ξεζουμισμένους».

Στην έκθεσή του, που δόθηκε στη δημοσιότητα ταυτόχρονα με τον Προϋπολογισμό 2010, ο καλός Διεθνής Οργανισμός, σημειώνει ότι η προσήλωση στη δημοσιονομική εξυγίανση είναι στοιχειώδης προϋπόθεση εμπιστοσύνης της αγοράς. Όχι των εργαζομένων και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, αλλά της αγοράς.

Και μας δίνει τη γνωστή συνταγή: «περικοπές δαπανών, φορολογικό κνηγητό, νέα μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού και στο σύστημα υγείας, ακόμη πιο ευέλικτη αγορά εργασίας». Η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα, λέει, απαιτεί περισσότερες μεταρρυθμίσεις στο συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό σύστημα. Η αύξηση της ευελιξίας στην αγορά εργασίας και προϊόντων θα είναι σημαντική για την επίτευξη υψηλών ποσοστών ανάπτυξης. Το ίδιο πάντα και μονότονο ρεφρέν. Ανάπτυξη ονομάζεται η ενίσχυση των κερδών του κεφαλαίου, συμπιέζοντας και συνθλίβοντας τα λαϊκά δικαιώματα και κατακτήσεις. Μια επίμονη νεοφιλελεύθερη, αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική, που βρίσκει τις κυβερνήσεις (δεξιές ή σοσιαλδημοκρατικές) πρόθυμες να την εφαρμόσουν.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει ότι η δραστική μείωση της ανεργίας και η πλήρης και σταθερή εργασία είναι συνυφασμένες με την προώθηση μιας αντι-νεοφιλελεύθερης πολιτικής με κέντρο της τα δικαιώματα και κατακτήσεις της εργατικής τάξης, των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, της ίδιας της κοινωνίας.

Ο αγώνας για την πλήρη, σταθερή και ασφαλή εργασία για όλους και όλες, είναι η απάντηση της Αριστεράς στο νεοφιλελεύθερο σχέδιο της γενίκευσης της επισφαλούς απασχόλησης και της εργασιακής περιπλάνησης, που θίγει πρώτα από όλους τη νεολαία και τις γυναίκες.

Ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει και διεκδικεί:

Κατάργηση όλων των ελαστικών, μερικών και άτυπων μορφών εργασίας και αντικατάστασή τους από σχέσεις πλήρους απασχόλησης.

Αντικατάσταση των συμβάσεων έργου, των συμβάσεων ορισμένου χρόνου και προσωρινής απασχόλησης με συμβάσεις αορίστου χρόνου. Τακτοποίηση με συμβάσεις αορίστου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα και με ενιαία σχέση μόνιμου υπαλλήλου στο Δημόσιο όλων των σημερινών συμβασιούχων, που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Κατάργηση έκτοτε του θεσμού του συμβασιούχου.

Άμεση άρση του Προεδρικού Διατάγματος 164/2004 «Παυλόπουλου».

Διαμόρφωση τριών ισότιμων στα δικαιώματα μορφών εργασίας:

Μόνιμη - Ενιαία - Πλήρης σχέση εργασίας στο Δημόσιο - ΟΤΑ - ΝΠΔΔ.

Σταθερή - τακτική - Ενιαία - Πλήρης εργασία με βάση τους Οργανισμούς - Κανονισμούς, που έχουν υπογραφεί με ΣΣΕ στις ΔΕΚΟ.

Σταθερή - Τακτική - Ενιαία - Πλήρης εργασία με συμβάσεις αορίστου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα.

Κατάργηση των αντεργατικών νομοθετικών ρυθμίσεων και οδηγιών, που αφορούν τη διευθέτηση του συνολικού χρόνου απασχόλησης, την ενοκίαση εργαζομένων, τα προγράμματα stage, συμβάσεις έργου, εφαρμογή οδηγίας Μπολκενστάιν, flexicurity, κ.λ.π. Αναγνώριση και κάλυψη αναδρομικά, με δαπάνες του Δημοσίου ή του ΟΑΕΔ, όλων των εργασιακών, μισθολογικών, ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων αυτών των κατηγοριών.

Κατάργηση όλων των αρνητικών διακρίσεων σε βάρος των νέων, που έχουν θεσπισθεί από το 1992 μέχρι σήμερα. Επέκταση της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας σε νέες κατηγορίες, κυρίως νέων, που εργάζονται με άτυπες και ελαστικές μορφές απασχόλησης. Αντιμετώπιση της ευελιξίας ως μέσου απορύθμισης των εργασιακών σχέσεων.

Κατάργηση των υπεργολαβιών στον δημόσιο τομέα και κάλυψη των διαρκών και μόνιμων αναγκών με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.

Μέτρα προστασίας του νόμιμου ωραρίου εργασίας, ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου και εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας, ιδιαίτερα Επιθεωρήσεις Εργασίας, ΙΚΑ, ΟΑΕΔ, κ.λ.π και θεσμοθέτηση της συμμετοχής εκπροσώπων των Συνδικάτων και των εργαζομένων στην Επιχείρηση στις ελεγκτικές διαδικασίες.

Με βάση όλα τα παραπάνω, ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1) Είναι στις προτεραιότητες της κυβερνητικής πολιτικής η κατάργηση όλων των ελαστικών, μερικών και άτυπων μορφών εργασίας και η αντικατάστασή τους από σχέσεις αξιοπρεπούς και πλήρους απασχόλησης στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα της οικονομίας; Πότε θα μπει ένα τέλος στην επισφάλεια και θα εξασφαλιστεί πλήρης και ποιοτική εργασία για όλους;

- 2) Θα προχωρήσουν στην κατάργηση** των νόμων 1892/90, 2639/98, 2874/00, 2956/01, 3385/05, 3429/05 και του άρθρου 56 του ν. 3691/08, που αφορούν στη διευθέτηση του συνολικού χρόνου εργασίας, την ενοικιαζόμενη εργασία, τον περιορισμό των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, την αρνητική διάκριση παλιών και νέων εργαζομένων, τη διαλείπουσα εργασία και την εργασία με δελτίο παροχής υπηρεσιών;
- 3) Θα προχωρήσουν στην εφαρμογή** της εργατικής νομοθεσίας σε εργαζόμενους, που η απασχόλησή τους υποκρύπτει εξαρτημένη μισθωτή εργασία, όπως εργαζόμενοι με δελτία παροχής υπηρεσιών, τηλεεργαζόμενοι, φασονίστες, κ.λ.π; **Θα καταργηθούν** κάποτε οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα, μετατρέπομενες σε συμβάσεις αορίστου χρόνου;
- 4) Πότε και πώς θα διασφαλίσουν** όλα τα εργασιακά, μισθολογικά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα όσων εργάζονται με ελαστικές μορφές απασχόλησης, μέχρι αυτές να καταργηθούν;
- 5) Γιατί δεν προχωρούν σε ουσιαστική αύξηση** των επιθεωρητών εργασίας και δεν ενισχύουν τις αρμοδιότητές τους με τη δυνατότητα επιβολής εκτελεστέων ποινών στις επιχειρήσεις που παραβιάζουν την εργατική νομοθεσία και τα ωράρια εργασίας των εργαζομένων;
- 6) Γιατί δεν καταργούνται οι υπεργολαβίες** στον δημόσιο τομέα (καθαρίστριες, φύλακες σχολείων κλπ) και δεν καλύπτονται οι ανάγκες με τη μονιμοποίηση του ήδη εργαζόμενου προσωπικού και νέες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού;
- 7) Θα προχωρήσετε στην κατάργηση** του ΠΔ 164/04; Είναι στις προθέσεις σας να μπει οριστικό τέλος στην ομηρία των συμβασιούχων με τη μονιμοποίηση όσων καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες;
- 8) Θα καταργηθεί** το φαινόμενο συνύπαρξης προσωπικού με σχέσεις δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου στον ίδιο εργασιακό χώρο; Θα καθιερωθεί η ενιαία μόνιμη σχέση εργασίας στο δημόσιο;
- 9) Είναι στις προθέσεις σας να τερματισθεί** η πρόσληψη εκτάκτων και συμβασιούχων με πρόσχημα τις κατ' ευφημισμό πρόσκαιρες και επείγουσες ανάγκες, καθώς και η χρήση ανασφάλιστης εργασίας μέσω προγραμμάτων stage;

Οι επερωτώντες βουλευτές

**Παναγιώτης Λαφαζάνης - Φώτης Κουβέλης - Βασίλης Μουλόπουλος
Μιχάλης Κριτσωτάκης - Νίκος Τσούκαλης - Λίτσα Αμανατίδου – Πασχαλίδου
Ηρώ Διώτη - Θεοδωρής Δρίτσας - Τάσος Κουράκης - Θανάσης Λεβέντης
Γρηγόρης Ψαριανός - Αλέξης Τσίπρας**